

APOSTLER OG PROFETER:

DE OMTALES IKKE LENGER, FRA
OG MED EFESERBREVET
OG KOLOSSERNE.

JAN LILLEBY

□□□□ Fra og med de nevnte to brev, Efeserne og Kolosserne,□□ så kan vi ikke lenger finne ett eneste ord eller lære som skulle tilsi at de fem tjenestegavene i 1. Kor. 12-14 ennå eksisterte.□□ (Og dermed heller ikke de ni nådegavene som var betrodd disse). Korinter-brevene ble skrevet av Paulus cirka år 54-55 CE, i samme tidslinje som beskrives i Apostelgjerningene. Tiden da Jesus hadde sine apostler utsendt til Israel for å tilby nasjonen det lovte Guds Kongerike på jord, der han skulle komme igjen for å styre fra Jerusalem. Det eneste som krevdes var at Israel FØRST måtte omvende seg til Kristus.

Men da vi finner at dette ikke hadde skjedd idet vi leser siste kapittel av Apostelgjerningene, så falt dermed Israel ifra Gud som hans nasjon, og noen år deretter ble nasjonen ødelagt av Rom og spredt i verden, slik vi kjenner fra historien – i år 70.

I første korinterbrevet lærte Paulus følgende: (Utdrag fra min artikkel om korinterbrevene) -

Det første bibelpassus i 1. Korinterbrev som avspeiler Kongerikets håp, finner vi i 1. Kor.1, 7-8, og dette er veldig klar tale i spørsmål om hva frelseshåpet var i år 53 da brevet ble□□ skrevet:

"..slik at dere ikke mangler noen nådegave mens dere venter på vår Herre Jesu Kristi□□ åpenbarelse.□□

8: Han skal også styrke dere inntil enden kommer, så dere må være□□ ulastelige på vår Herre Jesu Kristi dag."

Ååå, hvordan mange mennesker blander og forvirrer lærebegrepene til Paulus!□□

De□□ blander sammen læren i Den nye Pakt, den gang da□□ Herrens komme var overhengende□□ og Israel var Guds folk på jord, og vi hedninger som da trodde, var proselytter innpodet i□□ Israels oljetre, - med den tid vi nå lever – der Herrens komme□□ ikke er immanent, og der□□ Israel ikke er Guds folk.»

Vers 7 er megetsigende: Nådegavene i aposteltiden (28 – 62) var synonymt med deres forventning av Jesu snare komme i deres egen levetid! Og vers 8 bestyrker det; de skulle holdes ulastelige til Jesu Kristi dag – dagen da han

skulle komme fra himmelen og etablere Guds Kongedømme, Israel, slik profetene hadde lovt.

Som nevnt i min artikkel-serie om brevene som ble skrevet i Apostelgjerningenes tid (Romerne, Korinterne, Galaterne og Tessalonikerne) så var det særlig to kjennetegn på denne spesielle tidlige tiden:

MOSE LOV OG BUD VAR GRUNNLÆREN

For det første: Grunnlæren var Mose lov og bud.

For det andre: Støttet opp av den *ferske læren* i Den nye Pakt til Israel i Jesu blod. Omtalt i Hebreerne som «...en ny og bedre pakt» (Hebr. 8, 8-9).

Vi finner ingen Hellig Ånds virksomhet i Det nye Testamente, vedrørende tegn, under og mirakler, *uten* at Mose lov var ennå gyldig grunnlære, sammen med Den nye Pakt (Hebr. 9, 15).

Det er en markant og bestemt skarp grense-oppgang læremessig mellom brev skrevet i Apostelgjerningenes tid år 28-62 – sammenliknet med de to lærebrev skrevet i tiden etter, nemlig Efeserne og Kolosserne (omkring år 62-64).

Tiden med Apostelgjerningene var med tegn, under, mirakler, Mose lov, Den nye Pakt, forventning om Jesu gjenkomst, overordnet domsmakt hos apostlene endog i tilfeller med dødsstraff ved alvorlig synd (se Apg. 5 med Ananias og Saffira; se Apg. 12, 21-23 og Agrippa Den førstes død; se 1. Kor. 11, 27-31 og straff ved misbruk av nattverden).

Det hele står i sterk kontrast til de to eneste menighetsbrevene der vi finner det frie nåde-evangeliet til Paulus for oss hedninger (nasjonene, også inkludert den falne jødedommen) – altså Efeserne og Kolosserne.

TIDEN UTEN TEGN, UNDER, MIRAKLER, OG DE FEM TJENESTEGAVENE

Vi er pr. 14. februar 2024 – altså i skrivende stund...klokken 08.30...ennå inne i det som Paulus kalte «Husholdningen med den Guds nåde, som er gitt meg for dere...hedninger».

Ef. 3, 1-9 er selve nådetidens deklarasjon fra Paulus til tiden med menighetens husholdning – en tid da Mose lov og bud er avskaffet (Ef. 2, 14-15; Kol. 2, 13-17) – Norsk Bibels nett versjon:

«¹ Derfor bøyer jeg mine knær, jeg, Paulus, som er blitt Jesu Kristi fange for deres skyld, dere hedninger -

² så sant dere har hørt om husholderoppdraget med Guds nåde, det som er gitt meg for dere.

³ Ved åpenbaring har han kunngjort for meg mysteriet*, slik jeg ovenfor har skrevet med få ord.

⁴ Når dere leser det, vil dere kjenne min innsikt i Kristus-mysteriet.

5 Det var ikke i tidligere tidsaldre gjort kjent for menneskenes barn slik som den nå er blitt åpenbart for hans hellige apostler og profeter ved Ånden:

6 At hedningene er medarvinger, de hører med til legemet, og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet.

7 For dette evangelium er jeg blitt tjener i kraft av den Guds nådes gave som er gitt meg ved virksomheten av hans kraft.

8 Til meg, den minste av alle de hellige, ble den nåde gitt å forkynne hedningene evangeliet om Kristi uransakelige rikdom,

9 og å opplyse alle om hvordan husholdningen er med dette mysteriet* som har vært skjult fra evige tider i Gud, han som skapte alt ved Jesus Kristus.»

Dette er antakelig det mest brukte bibelsitatet jeg bruker i mine mange artikler og bøker. Jeg kan ikke ofte nok få påpekt at nåde-evangeliet ble gitt verden gjennom en ÅPENBARING FRA KRISTUS VED APOSTELEN PAULUS.

Dette er Bibelens eneste troslære gitt til menighetens tidshusholdning!

Kontrasten til lærebrev i tiden da Mose lov og bud var grunnlære sammen med Den nye Pakt til Israel, er slående.

I Efeserne og Kolosserne er alle ting vedrørende tegn, under, helbredelser, nådegaver, og alt som fulgte med, HELT BORTE.

REDIGERT INN PR. 25. FEBRUAR, 2024:

Jo – apostler og profeter de nevnes faktisk av Paulus i Efeserbrevet, MEN I FORTIDS BØYNING. De ble brukt da Gud introduserte nyheten om Jesus Kristus ved de tidlige apostlene, da de forkynte Jesu gjenkomst og Kongeriket i Israel. Men disse tjenestegavene eksisterte ikke lenger. Bare Paulus var igjen av disse, men hans tjeneste var blitt endret: Kongerikets budskap opphørte med Israels fall i Apg. 28, 25-28. Dermed også tjenestegavene til Israel, apostlene og profetene, samt hyrder, evangelister og lærere. Nå var han blitt 'Jesu Kristi fange for oss hedninger' – Ef. 3,1. Det at de nevnes i fortids bøyning betyr ikke at disse dermed var døde. Det betydde at deres budskap (Kongeriket i Israel) og tjeneste til Israel var opphørt. Men med tiden så hevdes det i lærde kretser at alle apostlene ble martyrer, med unntak av Johannes.

Ef. 4,11-14, Norsk Bibels nett versjon:

«Han er det som ga noen til apostler, noen til profeter, noen til evangelister, noen til hyrder og lærere,

12 for at de hellige kunne bli gjort i stand til tjenestegjerning, til oppbygging av Kristi legeme,

13 inntil vi alle når fram til enhet i tro på Guds Sønn og i kjennskap til ham, til manns modenhet, til aldersmålet for Kristi fylde,

14 for at vi ikke lenger skal være småbarn og la oss kaste og drive omkring av hver lærdoms vind ved menneskers spill, ved kløkt i villfarelsens listige knep.»

Derfor må de som her nevnes i flertalls form (noen til apostler) være de tolv apostler til Israel, med Peter i ledelsen. Det fantes ikke verken profeter eller apostler i den tid som kom etter Israels fall i Apg. 28, 25-28...unntatt denne ene, Paulus selv. Det er ingen tvil om at fortidsbøyningen her står ved makt. Bemerk også at Paulus kalte den messianske jødiske forsamling i aposteltiden for 'Kristi legeme' (v. 12) – uten at dette er samme 'legeme' som det det ble da vi hedninger ble gitt fri inngang som medarvinger. I og med at vi vet at bare én eneste apostel var sendt til oss hedninger, Paulus, så tales det her i Ef. 4 om de tolv apostler den gang da Jesus var en sensasjonell nyhet i Israel og jødedommen.

Paulus føyer så, i Ef. 3, 6 - oss troende hedninger sammen med dette første jødisk messianske legemet da de tolv apostlene startet opp forkynnelsen

Ef. 3,6

«At hedningene er medarvinger, de hører med til legemet, og de har del i løftet i Kristus Jesus ved evangeliet.»

Årsaken forklares i Ef. 2, 14-15 med at Jesus avskaffet loven og gjorde de to, jøder og hedninger, ved troen til 'Ett nytt Menneske'. Gud brøt ned gjerdets skillevegg, og menigheten, Kristi legeme var nå bestående av alle folkeslag og ikke lenger bare jøder og proselytter. Kol.3, 11 kan føyes til her:

«Her er ikke greker eller jøde, omskåret eller uomskåret, barbar, skyter, trell, fri - Kristus er alt og i alle.»

----- □□ □□ □□□□ ----- □□ □□ □□□□ -----

Vi finner ingen henvisning til Jesu gjenkomst slik jeg siterte fra 1. Kor. 1, 7-8 og nådegaver i menigheten.

Ingen belæring om straff dersom man hadde nattverden for bare å ete seg mett. Nattverden er dessuten helt borte.

Ingen standrett med dødsdom á la Peter i Apg. 5 med Ananias og Saffiras løgn og død. Vanddåpen er helt borte. Profeter og apostler er borte – med unntak av at Paulus ennå holdt seg for å være Kristi apostel, - ja i det hele tatt så er ALLE TING vedrørende både læren og praksisen i kristenheten fullstendig forandret. Og altså, mirakler og tungetale...borte vekk. Heretter ble frelsen basert på TRO PÅ KRISTUS, ene og alene, uten gjerninger, uten visse forskrifter, uten hellige festdager og sabbat, uten matforskrifter, og uttrykt av Paulus i Ef. 2, 8-9 på en

elegant måte:

«⁸ For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave.

⁹ Det er ikke av gjerninger, for at ikke noen skal rose seg.»

KONKLUSJON

Ingen troende kristen i verden i vår tid (siden Paulus skrev Efeserne og Kolosserne) kan stå fram og verken kalle seg for 'apostel' eller 'profet' i den tanke at han taler framtidsprofetier og er 'sendt av Gud' for en gitt oppgave, i likhet med de opprinnelige apostlene og profetene.

Dette var bare i virksomhet i den tiden da Mose lov og bud var gjeldende, samt at Den nye Pakt til Israel ble forkynt av apostlene, vist i Apostelgjerningene.

Se mine øvrige artikler i emnet her på nettsiden.

Verden i vår tid – særlig i USA – er nærmest bestrødd med falske profeter...som står og skal fortelle hva som skal skje her og der. Ingen av deres 'profetier' verken har blitt oppfylt eller skal bli det. De taler ikke i inspirasjon fra Gud og Den Hellige Ånd, men bare ut fra sitt eget lille feilaktige 'univers' av fri menneskelig fantasi og gjetninger. Ofte finner vi slike i de såkalte 'Mega-kirkene' som det er så mange av i USA. De makter ikke å inndele Bibelen på rett måte, men blander sammen Kongerikets evangelium om Jesu gjenkomst med Paulus sitt frie nåde-evangelium som ble gitt ham ved Gudommelig åpenbaring.

Dette nåde evangelium etablerte Paulus i Lille-Asia cirka 18-20 år FØR de fire historiske evangelier var gitt ut. Matteus kom i 80-85, Markus cirka 86-87, Lukas cirka 73 og Johannes omkring 92-94. Kolosserne angir både hvilke medarbeidere som bidro til spredningen av nåde-evangeliet, samt hvilke byer og tettsteder som dette først ble etablert i. Vi finner at det var ni kristne, ledet av Epafras, som spredte Paulus sine skriv til troende i Efesus, Hierapolis, Laodikea, Kolossæ og andre steder. De var kopierte som rundskriv til alle troende.

Det er så til de grader galt av den gjengse kristenheten at de har klart å blande sammen Paulus' nåde-lære med Jesus og de tolv apostlers lære fra de fire historiske evangelier. De har 'lest inn' Paulus sin nåde-lære i de fire evangelier, og blandet sammen de mange forskjellige lærebegrepene.

Men vi skal bare holde oss til Paulus og hans nåde-lære i Efeserne og Kolosserne hva gjelder troslære for menigheten. □ Og der er det fritt for alle□□ kristne i troen, - UTEN at noen lovlig kan hevde å være profet eller apostel. I nåde-troen er alle gjort likeverdige, og ingen er satt til å ha Gudgitt makt over andre kristne på noen som helst måte.

Gracepano.com

□□